

Motion till riksdagen 2020/21:3165

av **Helena Lindahl och Peter Helander (båda C)**

Tillägg och förtydligande i fastighetslagen angående hänsyn till landsbygdens lokala behov

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge regeringen i uppdrag att se över möjligheten att göra ett tillägg i fastighetslagens 3 kapitel, paragraf 5 och 6 med hänsyn till landsbygdens lokala behov och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Idag ser vi många ödehus som står och förfaller på landsbygden. Men det finns också kommuner som väldigt intensivt och medvetet arbetar med att få människor att flytta till fastigheter som står tomma – allt för att öka inflyttning och landsbygdsutveckling.

Glädjande nog så verkar det finnas en begynnande ”grön våg” med unga människor som vill bo och leva på landsbygden – gärna med tillhörande mark där man vid sidan av sina ordinarie arbeten kan ha exempelvis djur som hästar och får. Det är positivt eftersom det bidrar till ökad inflyttning till landsbygdskommuner med allt vad det innebär och öppna landskap samt liv och utveckling i byarna.

Tyvärre verkar inte statliga myndigheter alltid följa med i samhällsutvecklingen och tolkar lagar och regler väldigt svart eller vitt. Ett tydligt sådant exempel är synen på avstyckning av jordbruksfastigheter. Självklart ska man bevara en aktiv jordbruksfastighet, men om förutsättningarna inte finns och det leder till ännu en ödegård är det inte optimalt. I vissa fall gör berörda myndigheter olika bedömningar – exempelvis länsstyrelser och Lantmäteriet – och överklagar den andra myndighetens beslut, vilket är olyckligt – inte minst för de privatpersoner som berörs. Det stoppar inflyttning, liv och rörelse och ökad skattekraft till förmån för ett teoretiskt jordbruk som inte ens existerar mer än på papperet och som sannolikt inte kommer göra det i framtiden heller, eftersom jordbruken blir allt storskaligare och dyrare att bedriva.

I fastighetslagens tredje kapitel, paragraf 5, kan man läsa om att särskild hänsyn kan tas till möjligheterna för bosättning och sysselsättning på glesbygden, men uppenbarligen så tolkar myndigheterna lagen olika. Därför är det tydligt att det behöver göras ett tillägg i just fastighetslagens 3 kapitel, paragraf 5 och 6, för att förtydliga att hänsyn ska tas till landsbygdens lokala behov.

Detta bör ges regeringen till känna.

Helena Lindahl (C)

Peter Helander (C)